

Slovenska
filharmonija

VIP 1

Sezona 2024/25

Vzvišeno

VIP 1 Sezona 2024/25

20. september 2024 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Vzvišeno

**Orkester in zbor
Slovenske filharmonije**

Kahi Solomnišvili
dirigent

Tomaž Sevšek
orgle

Marta Močnik Pirc
sopran

Sabina Gruden
alt

David Jagodic
tenor

Matija Bizjan
bas

Miran Kolbl koncertni mojster
Jerica Bukovec priprava zbora

Edward Elgar (1857–1934)

Sursum corda

Kvišku srca

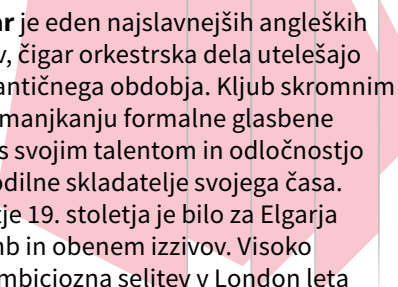
Damijan Močnik (1967)

Koncert za orgle (*novo delo*)

Anton Bruckner (1824–1896)

Te Deum

Tebe, Boga, hvalimo

Edward Elgar je eden najslavnejših angleških skladateljev, čigar orkestrska dela utelešajo duh poznoromantičnega obdobja. Kljub skromnim začetkom in pomanjkanju formalne glasbene izobrazbe se je s svojim talentom in odločnostjo povzpел med vodilne skladatelje svojega časa. Zadnje desetletje 19. stoletja je bilo za Elgarja polno sprememb in obenem izzivov. Visoko motivirana in ambiciozna selitev v London leta 1890, tedaj tako rekoč globalno prestolnico in največje mesto po številu prebivalstva, se je izkazala za veliko razočaranje. Ker le nekaj prodanih partitur in maloštevilne izvedbe njegovih del niso vodile v nove nastope ali privabile novih učencev, se je komaj leto dni zatem razočaran vrnil v domači Malvern. Kljub ljubeči podpori žene Alice je tonil vse globlje v depresijo, povrh vsega obtežen še z občutkom, da je v domačem okolju tujec zaradi svojega skromnega družbenega porekla in protestantske veroizpovedi v pretežno katoliški družbi. A njegova umetnost je bila v domači grofiji sprejeta z večjo mero odobravanja, k naraščajočemu ugledu pa je prispevalo tudi vodenje konec desetletja ustanovljenega Worcesterškega filharmoničnega društva.

Četudi je bila Elgarjeva mednarodna prepoznavnost oddaljena še nekaj let, je nemogoče oporekati dejstvu, da je postopoma že postajal najvidnejši skladatelj v Worcestershiru sredi devetdesetih let. Ko je aprila 1894 Worcester obiskal bodoči kralj Jurij V., je Elgar v kratkem času za bogoslužje v stolnici napisal slavnostno kompozicijo za godala, trobila, pavke in orgle ***Sursum corda***, op. 11. Naslov te sicer povsem instrumentalne kompozicije izhaja iz liturgije, iz uvodnega dialoga v evharistično molitev, kar nakazuje temo duhovnega povzdigovanja.

Svečan himnični uvod v godalih vzbuja občutek dostojanstvenega in se postopoma v vse kompleksnejši in vse bogatejši teksturi raznolikih glasbil razvija v barvito tapiserijo, ki jasno odraža Elgarjevo obvladovanje orkestracije. Čustveno popotovanje sega od globoke duhovne introspekcije do vzvišenih ekstatičnih trenutkov. Razmeroma zgodnja skladba je pomemben mejnik v skladateljevem opusu, saj ponuja vpogled v razvijajoči se talent, ki zaznamuje njegovo glasbeno zapuščino. *Sursum corda* služi tudi kot dokaz vedno večjega mojstrstva v razvoju tem. Odraža sposobnost tkati skladno glasbenomotivično pripoved, kar ustvarja občutek enotnosti in obenem progresije. Kljub krajši zasnovi skladba pomeni globoko duhovno potovanje, ki uteleša resnost in zmagoslavje človeškega duha. Napoveduje večja, bolj zapletena dela, ki zaznamujejo Elgarjevo poznejšo umetniško pot, kot so simfonije, *Geroncijev sen*, op. 38, ali *Falstaff*, op. 68, ter že izraža samozavest, značilno za prihajajoče dosežke enega največjih britanskih skladateljev.

Edward Elgar

Damijan Močnik je zagotovo eno najprepoznavnejših skladateljskih imen slovenske sodobne umetnostne glasbe tako doma kot v tujini. Mesto rezidenčnega skladatelja Bavarske glasbene akademije v Marktoberdorfu, predavatelja na različnih univerzah v ZDA (na Univerzi Washington v Seattlu, na Pacifiški univerzi v Seattlu in Milwaukeeju ter na Univerzi Wisconsin) in rednega sodelavca mednarodnega

zborovskega festivala Europa Cantat so le nekatere njegove izkušnje v mednarodnem glasbenem prostoru. Študijska leta je preživel v Ljubljani, kjer je diplomiral iz kompozicije na Akademiji za glasbo v razredu Daneta Škerla, za svoje delo *Symphonic movement* pa je prejel študentsko Prešernovo nagrado. Večkrat se je izpopolnjeval tudi v tujini, predvsem kot zborovodja, med drugim tudi pri znamenitem švedskem dirigentu Ericu Ericsonu. Danes je zaposlen kot umetniški vodja glasbenih dejavnosti v Zavodu sv. Stanislava, kjer je s sodelavci pomembno prispeval k zborovski dejavnosti znotraj izobraževalnega sistema z zasnovo t. i. zborovske piramide. Predava tudi na ljubljanski Akademiji za glasbo. Vodil je številne zборе, s katerimi je osvojil nagrade na domačih in mednarodnih zborovskih tekmovanjih, pogosto je svoje skladbe izvajal tudi s tujimi univerzitetnimi zbori. Njegove skladbe so izvajali vokalni sestavi po vsem svetu, med njimi Svetovni zbor mladih in Komorni zbor sv. Jakoba iz Stockholma z Garyjem Gradnom, The London Sinfonietta Voices s Terryjem Edwardsom, Singer Pur ter Opus 7. Leta 2022 je za svoj ustvarjalni opus vokalne in vokalno-instrumentalne glasbe v zadnjih treh letih prejel nagrado Prešernovega sklada.

Najmanj, kar lahko trdimo, je, da imajo orgle posebno mesto v življenju vseh treh skladateljev nočnjega sporeda. Tako Elgar kot Bruckner sta že v mladosti sledila očetovim stopinjam in sedla za orgelsko konzolo. Brucknerjevo poslednje počivališče se na njegovo željo nahaja prav pod orglami v cerkvi avguštinskega samostana v sv. Florijanu. Tudi Damijan Močnik je orgle prvič zaigral že v rosnih mladosti v Cerkljah na Gorenjskem, kjer vse do danes vsako nedeljo

sooblikuje glasbeno podobo bogoslužja. »Z glasbo sem se aktivno začel ukvarjati v cerkljanski cerkvi, tu so moje korenine,« piše v pozivu k prepotrebni menjavi dotrajanega cerkljanskega inštrumenta. Že kot mlad skladatelj je dejal, da je prav cerkvena glasba njegova prva ljubezen, duhovni teksti daljne preteklosti, najrazličnejši koralni in prva večglasja pa zapuščajo v njegovi notranjosti močno sled. Zamisel za **Koncert za orgle** je dobil pred leti ob izvedbi skladbe *Oratorium Nativitatis*. Ob takratni priložnosti je za orgle sedel Tomaž Sevšek, ki mu skladatelj prav kot glavnemu pobudniku za nastanek tega koncerta delo tudi posveča. Mogočnost in vsestranska zvočnost orgelskega inštrumenta Močniku omogočata udejanjanje najrazličnejših glasbenih idej. Skozi celoten opus lahko spremljamo vpliv arhetipskih vzorcev gregorijanike, ljudske melodike in modalnosti, ki jih po literarnem navdihu kot reinterpretirane historične simbole rabi za slikanje podob današnjega življenja na več ravneh. Raznovrstni melodični domisleki se razvijajo iz polikordalnosti, vzdušje pa se tke z »napenjanjem in sproščanjem« elementov glasbene teksture. Prekinja jo neke vrste refrensko ponavljajoča se temeljna melodična zamisel, ki izhaja iz koralnih himn za binkošti in prekmurske ljudske pesmi *Bejži ftiček*. Z izrabljanjem inštrumenta v vsej njegovi vsestranski možnosti imitiranja orkestra (z dolgo zvenečimi akordi, postopnim prehajanjem iz mogočnega orgelskega plena v mistični pianissimo, rabo raznolikih tokatnih tehnik v pasažah

Damijan Močnik

in razloženih akordih, izmenjavanjem registrskih kombinacij in manualov, improvizacije) vzpostavlja vznemirljivo zvočno pokrajino, ki odseva bogato čustveno paleto.

Svoj imenitni *Te Deum*, WAB 45, je **Anton Bruckner** sam imenoval za nič manj kot »ponos svojega življenja«, prehvaliti pa ga niso mogli tudi stanovski kolegi. Gustav Mahler je navedbo zasedbe na svoji kopiji partiture prečrtal in nadomestil s posvetilom »za angelske jezike, iskalce Boga, trpeča srca in v ognju prečiščene duše«. Tudi Johannes Brahms, sicer eden največjih kritikov Brucknerjeve glasbe, je bil ob pogledu na partituro tako ganjen, da je v njej prepoznal impresivno in prepričljivo umetniško delo.

Začetki Brucknerjeve poti do enega najvplivnejših skladateljev sakralne glasbe segajo v njegova rosna leta, ko je še kot deček za župnijskimi orglami v avstrijskem Ansfeldnu nadomeščal očeta organista. Po očetovi smrti je odšel v veličastni samostan sv. Florijana, po končanem šolanju v samostanu pa so sledila leta izpopolnjevanja za učiteljski poklic in učiteljevanja po manjših krajih v Zgornji Avstriji. Leta 1845 se je vrnil v St. Florian, kjer je živel in delal naslednje desetletje.

S prevzemom službe organista v katedrali v Linzu je leta 1855 naposled dobil priložnost, da se povsem posveti glasbi. Pod vplivom mentorja Simona Sechterja se je izpopolnjeval v kontrapunktu in kompoziciji. Po selitvi na Dunaj leta 1868 je sprva žel priznanje kot skladatelj in učitelj, a sledilo je obdobje poklicnih težav in osebnih negotovosti. Predvsem pri Brahmsu in privržencih njegove glasbe se je soočal z ostrimi kritikami, uperjenimi še posebno proti njegovim

simfonijam. Kljub temu je z neomajno vero in predanostjo lastni glasbeni ideji uspešno botroval preprekam, izpopolnjeval svoj simfonični slog in razširjal repertoar. V poznih 70. in zgodnjih 80. letih 19. stoletja je bilo njegovo delo vse bolj priznано, krepila se je njegova samozavest, kar je nenazadnje vodilo tudi v leta 1884 dokončani *Te Deum*, močno potrditev Brucknerjeve globoke duhovnosti in zrelega skladateljskega mojstrstva.

Že veličastni vstopni motiv, grajen na čistih kvintah, uvršča *Te Deum* med najprepoznavnejša dela cerkvene glasbene umetnosti 19. stoletja. Uvodni stavek je briljantno napenjanje in sproščanje glasbenega tkiva, ki ga skladatelj spretno razvija z velikimi dinamičnimi kontrasti in bogatim harmonskim izrazom. Mozaik zborovskih in orkestrskih sil gradi na eni strani ceremonialno atmosfero, na drugi pa nežnejši izraz pobožnosti. »Te Ergo« prevzame razpoloženje umirjene priprošnje, ki se razbije s skoraj apokaliptičnim »Aeterna fac«. V odločnem ritmičnem utripu je nakazana navidezna razrešitev, preden se vrnemo nazaj v umirjeno vzdušje v »Salvum fac«, ki prinaša dobro znano melodiko »Te ergo«, le da se tokrat tenorju pridružijo ženski glasovi. Žareči finale »In te Domine speravi« se zaključi s ponovitvijo začetne figure v godalih, nakar ansambel celoto pripelje do jedrnatega, mogočnega zaključka.

Kahi Solomnišvili

dirigent

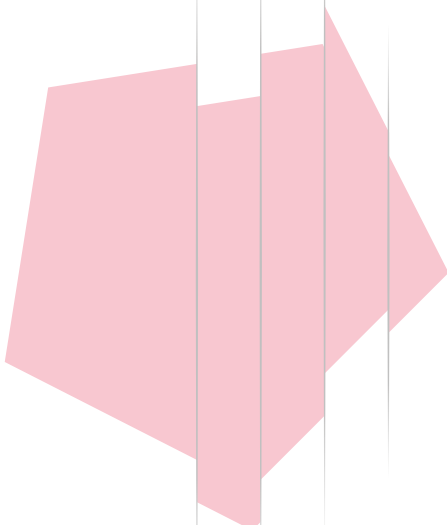

Foto: Dejan Bulut

Gruzijski dirigent **Kahi Solomnišvili** je glasbeno kariero začel kot pianist ter se javnosti predstavil na najrazličnejših koncertih in festivalih. Leta 2007 je bil sprejet na študij dirigiranja na Državnem konservatoriju v Tbilisiju, kjer je šest let pozneje dokončal magisterij. Ob študiju se je udeleževal izobraževanj iz opernega in simfoničnega dirigiranja pri Gianluci Marcianu, takratnem glavnem dirigentu Državnega gledališča Opera in balet v Tbilisiju.

Od leta 2014 je glavni dirigent v omenjenem tbilisijskem gledališču, leta 2017 je to mesto pridobil tudi pri Gruzijškem filharmoničnem orkestru, s katerim je v preteklosti že sodeloval, v sezoni 2024/25 pa prevzema še mesto glavnega dirigenta Orkestra Slovenske filharmonije.

Leta 2017 je prejel nagrado Tsinandali na področju glasbe in leta 2021 na istoimenskem festivalu nastopil v vlogi pomočnika dirigenta. Od leta 2022 asistira svetovno znanemu dirigentu Charlesu Dutoitu, sodeloval pa je še s Poljsko baltsko filharmonijo Frédéric Chopina v Gdansku, izraelskim orkestrom Sinfonietta Beer-Shava, Tbilisijskim državnim komornim orkestrom – Gruzijško Sinfonietto, Filharmoničnim orkestrom iz Monte Carla in različnimi mladinskimi orkestri. Nastopil je na mnogih festivalih, med drugim na Festivalu Marthe Argerich v Buenos Airesu. Pogosto vodi tudi Buenosaireški filharmonični orkester in dirigira v gledališču Teatro Colón.

Tomaž Sevšek

organist in čembalist

Organist in čembalist **Tomaž Sevšek** se kot koncertni solist in komorni glasbenik posveča glasbi od pozne renesanse do glasbene avantgarde.

Redno nastopa z vodilnimi slovenskimi orkestri pod vodstvom znanih dirigentov, kot so Hartmut Haenchen, Marko Letonja, Grete Pedersen in drugi. Koncertiral je na več znanih zgodovinskih orglah, tudi na najstarejših orglah na svetu v Sionu (Švica). Veliko se ukvarja s klavikordom in pozabljenim glasbilom, francoskim umetniškim harmonijem. Kot soustanovitelj ansambla za staro glasbo musica cubicularis je nastopal z vodilnimi tujimi specialisti na festivalih stare glasbe v Sloveniji in tujini.

Glasbe se je začel učiti v Velenju. Na Visoki šoli za glasbo v Freiburgu je študiral orgle pri priznanem strokovnjaku za sodobno glasbo Zsigmond Szathmáryu in čembalo pri Robertu Hillu, eni najbolj navdihujočih glasbenih osebnosti na področju stare glasbe. Študiral je tudi pri Davidu Higgsu in Arthurju Haasu na Glasbeni šoli Eastman v Rochestru.

Akademija za glasbo Univerze v Ljubljani mu je leta 2014 podelila naziv docenta. Poučuje orgle na Glasbeni šoli Ljubljana Vič - Rudnik in čembalo na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana. Je aktiven organizator glasbenega življenja. Intenzivno se posveča tudi sodobni glasbi. Za njim so mnoge prve izvedbe in snemanja del priznanih skladateljev, kot so Lojze Lebič, Zsigmond Szathmáry, Uroš Rojko in Vito Žuraj.

Marta Močnik Pirc

sopranistka

Marta Močnik Pirc je petje študirala na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu Irene Baar in med študijem prejela študentsko Prešernovo nagrado. Leta 2006 je končala podiplomski študij na Kraljevem konservatoriju v Haagu na Nizozemskem, kjer je svoje znanje poglobljala z Barbaro Pearson in Diane Forlano na oddelku za klasično glasbo ter z Jill Feldman in Michaelom Chanceom na oddelku za zgodnjo glasbo. Izpopolnjevala se je pri znanih pevcih solistih in pedagogih Dunji Vejzović, Bredi Zakotnik, Charlesu Danielsu, Marii Christini Kiehr, Emmi Kirkby, Johnu Potterju, Ianu Honeymanu in Stephanu van Dycku ter bila nagrajena na slovenskih in mednarodnih pevskih tekmovanjih.

Kot solistka nastopa na recitalih, sodeluje v komornih ansamblih (Trio Seraphim, Capella Carniola, Canso), pri prvih izvedbah sodobne glasbe ter poje na vokalno-instrumentalnih koncertih. Pod vodstvom znanih dirigentov (U. Lajovic, M. Haselböck, D. de Villiers, E. Christ, M. J. Błaszczyk, J. Kovács, R. Terakado, M. Batič, G. Graden, M. Bekavac, N. Matošević) je nastopala v abonmajih Slovenske filharmonije, s Komornim ansamblom Slovenicum, Simfoničnim orkestrom Akademije za glasbo, Orkestrom Dunajska akademija, Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija, Münchenskim simfoničnim orkestrom, Baročnim orkestrom Kraljevega konservatorija v Haagu in orkestrom Opere HNK Ivana Zajca Reka.

Poleg razgibane koncertne dejavnosti poučuje solopetje in vokalno tehniko v Zavodu sv. Stanislava v Ljubljani.

Sabina Gruden

altistka

Sabina Gruden je magistrirala iz petja na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri Barbari Jernejčič Fürst, zdaj pa se izobražuje pri Alenki Slokar Bajc.

Kot solistka je sodelovala pri izvedbah sakralnih del *Missa in tempori belli* (Haydn), *Petite messe solennelle* (Rossini), *Stabat Mater* (Pergolesi), *Magnificat* in *Pasijon po Janezu* (Bach) ter *Te Deum* (Bruckner). V SNG Opera in balet Ljubljana se je predstavila v vlogah Čarovnice (Šavli, *Pastir*), Tretje prikazni (Verdi, *Macbeth*), Tretje dame (Mozart, *Čarobna piščal*), Ines (Verdi, *Trubadur*) in Larine (Čajkovski, *Jevgenij Onjegin*) ter v operah drugih producentov poustvarila vloge Ankice (Zagorc, *V objemu Lahinje*), Cecilije (Svete, *Hiša usmiljenja*), Julijane (Makovac, *Julija*), Theodore (Kobe, *Pod svobodnim soncem*), Gospe Grose (Britten, *Obrat vijaka*), Lenore (Kobe, *Lenora*) in Ane Pavlovne (Coryell, *Vojna in mir*).

Poleg Orkestra SNG Opera in balet Ljubljana je nastopila z Orkestrom HNK Osijek, Simfoničnim orkestrom Domžale - Kamnik, Moskovskimi filharmoniki in Simfoničnim orkestrom iz Sužouja na Kitajskem. Redno se udeležuje v ciklih Glasbene mladine ljubljanske, zavoda PerArtem in Glasbene matice Ljubljana ter organizira kulturne dogodke *ArsFemina*, posvečene ženskam v umetnosti. Poleg tega je uprizorila dva avtorska projekta, *Osvobojena* (2022) in *Re-Konstrukcija* (2023).

Je prejemnica Prešernove nagrade Akademije za glasbo (2017) ter več nagrad na državnih in mednarodnih tekmovanjih. Leta 2018 se je na Kitajskem udeležila Festivala iSing!.

David Jagodic

tenorist

David Jagodic je eden vidnejših predstavnikov mlajše generacije slovenskih opernih in koncertnih pevcev. Študiral je na Univerzi za glasbo in uprizoritveno umetnost na Dunaju v razredu Claudie Visca, kjer je z odliko diplomiral leta 2015, tri leta pozneje pa magistriral iz samospeva in oratorija v razredu Roberta Holla.

Že leta 2012 je na poletnem festivalu v Neuzellu v Nemčiji debitiral z vlogo Alfonsa (Schubert, *Prijatelji iz Salamanke*). V različnih evropskih opernih hišah se je nato predstavil kot Tamino (Mozart, *Čarobna piščal*), Don José (Bizet, *Carmen*), Florestan (Beethoven, *Fidelio*), Lenski (Čajkovski, *Jevgenij Onjegin*), Simon (Millocker, *Berač študent*), princ Sou-Čong (Lehár, *Dežela smehljaja*), Don Ottavio (Mozart, *Don Giovanni*) ter upodobil tudi več drugih vlog, kot koncertni pevec pa je nastopil v nekaterih najpomembnejših evropskih dvoranah. Leta 2019 se je predstavil v Bolšoj Teatru Belorusije v Minsku in v Berlinski filharmoniji, leta 2023 je z Verdijevim *Rekviemom* debitiral v Veliki dvorani Musikvereina na Dunaju in leta 2024 nastopil v leipziški dvorani Gewandhaus.

Njegov širok koncertni repertoar obsega dela od baroka do sodobne klasične glasbe, kot so *Te Deum* Antona Brucknerja, *Pasijon po Janezu J. S. Bacha*, *Mesija* G. F. Händla, Berliozov in Mozartov *Rekviem*, *Stabat Mater* Antonina Dvořáka ter Mendelssohnova oratorija *Elija* in *Sveti Pavel*.

V prihajajoči sezoni bo debitiral kot Cavaradossi v Puccinijevi *Tosci* in Froh v Wagnerjevem *Renskem zlatu*.

Je prejemnik več nagrad mednarodnih tekmovanj in od leta 2018 član Slovenskega okteta.

Matija Bizjan

basist

Matija Bizjan se je po študiju na Akademiji za glasbo v Ljubljani izpopolnjeval pri priznanih pedagogih, kot so Harry van der Kamp, Snežana Nena Bržakovič in Helena Lazarska. Leta 2013 je na Tekmovanju mladih glasbenikov Republike Slovenije TEMSIG prejel zlato priznanje in na opernem seminarju OperOderSpree v Beeskowu osvojil nagrado občinstva.

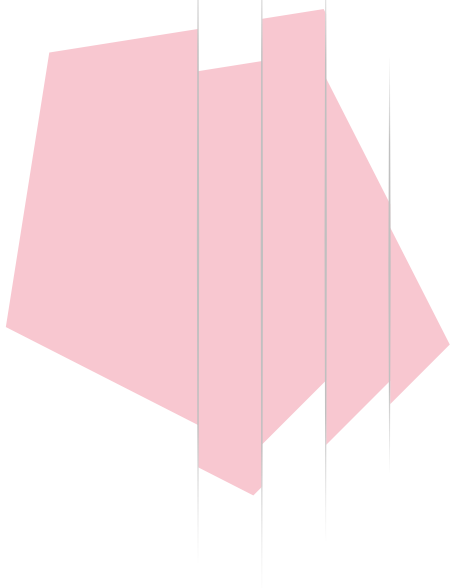
Sedem let je bil član Zbora Slovenske filharmonije, zadnjih sedem let pa kot zborist in solist nastopa po vsej Evropi. Sodeloval je pri izvedbi Händlovega oratorija *Mesija* s Freiburškim baročnim orkestrom pod vodstvom Trevorja Pinnocka, Puccinijeve *Slovesne maše* in Rossinijeve *Male slavnostne maše* v Zürichu ter na opernih odrih izstopal v vlogah Sarastra (Mozart, *Čarobna piščal*), Caronta (Monteverdi, *Orfej*) ter Kmeta in Rokovnjača (Šavli, *Pastir*).

Leta 2023 je nastopil na prestižnem Festivalu Kurtág v dvorani Muziekgebouw v Amsterdamu in v ljubljanski stolnici pri izvedbi Mozartovega *Rekviema*, letos pa je z vlogo Testa iz opere *Zaobljuba bogov* (*Het pand der goden*) surinamskega skladatelja Johannes Nicolaasa Helstonea nastopil v dvorani Concertgebouw

Vokalno-instrumentalni program

VIP

ter sodeloval pri izvedbah Händlovega dela *Dixit Dominus* (*Gospodov govor*) v Švici in Nemčiji.
Junija 2024 je v Slovenski filharmoniji kot solist izvedel *Stabat Mater* Antonína Dvořáka.

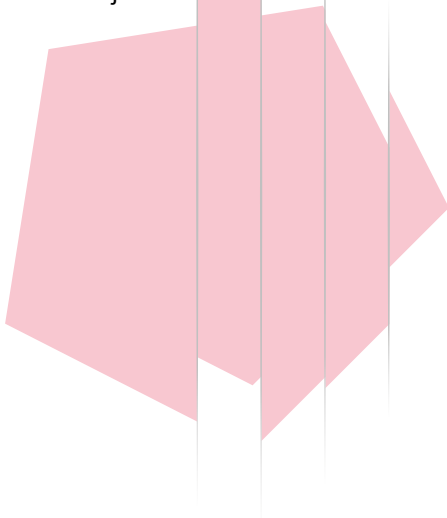
Anton Bruckner

Te Deum Tebe, Boga, hvalimo

Tebe, Boga, hvalimo,
tebe, Gospoda, poveljučujemo.
Tebe, večnega Očeta, časti vsa zemlja.
Tebi vsi angeli, tebi nebesa in vse oblasti,
tebi kerubi in serafi neprenehoma prepevajo:
Svet, svet, svet si ti, Gospod, Bog vsega stvarstva.
Polna so nebesa in zemlja veličastva tvoje slave.
Tebe hvali apostolov slavni zbor,
tebe prerokov hvalevredno število,
tebe mučencev sijajna vojska.
Tebe po vsej zemlji slavi sveta Cerkev:
Očeta neskončnega veličastva,
častitega tvojega Sina, pravega in edinega,
in Svetega Duha Tolažnika.
Ti, Kristus, kralj veličastva,
ti si Očetov večni Sin.
Ti se nisi branil učlovečenja v telesu Device,
da si odrešil človeka.
Ti si premagal želo smrti
in vernim odprl nebeško kraljestvo.
Ti sediš na desnici Božji v slavi Očetovi.
Da prideš kot sodnik sodit, verujemo.

Tebe torej prosimo,
pridi na pomoč svojim služabnikom,
ki si jih odkupil z dragoceno krvjo.
Daj, da bomo v večni slavi prišteti tvojim svetim.
Reši svoje ljudstvo in blagoslovi svojo lastnino.
Ti bodi naš voditelj in vladar na veke.

Vsak dan ti hočemo prepevati hvalo
in slaviti tvoje ime vekomaj.
Ohrani nas, Gospod, ta dan brez greha.
Usmili se nas, usmili se nas.
Tvoje usmiljenje naj nas vedno spremlja,
to vdano pričakujemo od tebe.
Gospod, vate zaupam,
naj ne bom osramočen nikoli.

SMS 1 Same
mogočne
skladbe

Prelomno

Zvonimir Ciglič:

Obrežje plesalk

Dmitrij

Šostakovič:

Koncert za klavir

in orkester št. 2

v F-duru, op. 102

Igor Stravinski:

Pomladno obredje

**Orkester
Slovenske
filharmonije**

Kahi Solomnišvili
dirigent

Urban Stanič
klavir

26. in 27. september 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

**Slovenska
filharmonija**

Glasba, vedno nova

www.cd-cc.si
www.filharmonija.si

FKK 1

Filharmonični
klasični
koncerti

Otožno

Johannes Brahms:

Nänie, op. 82

Wolfgang

Amadeus Mozart:

Koncert za rog in orkester
št. 3 v Es-duru, KV 447

Johannes Brahms:

Simfonija št. 3 v F-duru,
op. 90

**Orkester
Slovenske
filharmonije**

**Zbor
Slovenske
filharmonije**

**Philipp von
Steinaecker**
dirigent

Blaž Ogrič
rog

10. in 11. oktober 2024 ob 19.30
Gallusova dvorana, Cankarjev dom

**Slovenska
filharmonija**

Glasba, vedno nova

www.cd-cc.si
www.filharmonija.si

September, oktober 2024

SMS 1

Prelomno

26. in 27. september 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Kahi Solomnišvili *dirigent*

Urban Stanič *klavir*

Spored:

Zvonimir Ciglič: Obrežje plesalk, simfonična koreografska pesnitev za veliki orkester

Dmitrij Šostakovič: Koncert za klavir in orkester št. 2 v F-duru, op. 102

Igor Stravinski: Pomladno obredje

DRUŽINSKI 1

Poslušajmo čustva

5. oktober 2024 ob 10.00 in 12.00

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Orkester Slovenske filharmonije

Zoran Bičanin *dirigent*

Katarina Habe, Franci Krevh *povezovalca*

Spored:

skladbe in skladatelji, ki odstirajo pisano paletu čustev in razpoloženj

VIP

PVC 1

Družinsko

6. oktober 2024 ob 19.30

predkoncertni pogovor ob 18.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Sebastjan Vrhovnik *dirigent*

Tilen Bajec *orgle*

Spored:

Samo Vremšak: Psalm 100

Ciril Vremšak: Najlepši – naš Ave
Kako si nam draga
Slavite Marijo

Samo Vremšak: Psalm 137

Ciril Vremšak: Žanjica
Če na poljane rosa pade

Samo Vremšak: Ponte dei sospiri

Boris Vremšak: Balada
Svet je kakor ringaraja
Nekoč

Samo Vremšak: Črnomaljsko kolo – Most
Ziljska ohcet
Marija in brodar
V hartelcu rastejo rože lape
Ena ptička priletela
Zagorska narodna
Marko skače
Zeleni Jurij

europ~~l~~akat

SiolNET.

 DRUŽINA

TAM TAM

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na **info@filharmonija.si**.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Vokalno-instrumentalni program – VIP 1
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor Slovenske filharmonije in umetniški vodja OSF: Matej Šarc
Avtorica spremne besede: Jana Erjavec
Jezikovni pregled: Tanja Svenšek
Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, september 2024

Redakcija koncertnega lista je bila končana 18. septembra 2024.

ISSN 2350-5117

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

**Slovenska
filharmonija**